

לפרשת כי תבוא – תשע"ג

הקללה והגאולה

חנה בן כוכב

פרשת "כי תבוא" נקראת תמיד בשבת השישית שלאחר תשעה באב. הפטרתה היא אחת מ"שבע דנחמתא", שבע נבואות נחמה מתוך ספר ישעיהו הנקראות בין תשעה באב לראש השנה.

ההקשר של הפטרה "קומי אורי כי בא אורך" כפול. מחד גיסא - דברי נחמה לעם שחרב מקדשו לגלה מארצו. מאידגך גיסא - הקבלה בין תוכן הפרשה לנבואת הנחמה.

אחד מנושאי הפרשה הוא הברכות והקללות שיבואו על העם כתוצאה ממעשיו. נטישתו את דרך ה' וקיום המצוות. רעות רבות יגיעוהו כשהשיא הוא הגלות הקשה: "והפיצך ה' בכל העמים ובגויים ההם לא תרגיע". על תיאור הגלות המשפילה והמענה באה כמזור נבואת הנחמה: "כולם נקבצו ובאו לך, בנייך מרחוק יבואו ובנותייך על צד תאמנה".

עד שיבת ציון יוכל כבוד ה' להאיר ולזרוח על עם ישראל ואז להקרין על כל יתר בני אנוש. "והלכו גויים לאורך ומלכים לנוגה זרחך".

כוונת משה בדבריו בפרשת "כי תבוא" אינה מצומצמת רק לעתיד הקרוב, לקראת כניסת בני ישראל לכנען, עם תום נדודיו במדבר 40 שנה. גם לעתיד לבוא, חזרתו ובואו של העם לארץ המובטחת נקבעה ע"ב בורא עולם וחזרה זו תהיה נצחית לקראת הגאולה השלימה.

כולנו זכינו לחיות בתקופה של "שיבת ציון" ואתחלתא דגאולה וחוזים בהשתאות בתיאורים המוזכרים בנבואה.

נקווה ונייחל שכולנו נתרום למאמץ הלאומי ונעשה את המוטל עלינו לאפשר את המשך תהליך הגאולה.

(עפ"י פייבל מלצר - פרשת השבוע והפטרתה)